

Posudek

rigorózní práce Mgr. Kateřiny Krúpové: „Správní řízení o přezkumu úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek“

Předložená rigorózní práce je věnována problematice, která je v oblasti zadávání veřejných zakázek mimořádně významná a složitá. Procesní otázky jsou důležité nejen pro Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále je Úřad), ale také pro účastníky zadávacího procesu. Dosud jim v odborné literatuře nebyla věnována ucelená speciální pozornost. Ve srovnání s otázkami hmotněprávní úpravy je otázkám procesním věnována pozornost spíše okrajová. Je proto třeba ocenit, že se autorka zaměřuje na procesní otázky, i když v potřebném rozsahu neponechává stranou ani otázky hmotněprávní povahy, pokud s nimi zkoumaná procesní problematika souvisí.

Struktura posuzované práce odpovídá tématu a pokrývá všechny podstatné dílčí otázky. Těžiště práce spatřuji v kap. 3 věnované správnímu řízení (str. 13 až 140) a kap. 4 označené jako Závěr a obsahující hlavní výsledky autorčina zkoumání a její náměty na změny v právní úpravě. Svým rozsahem (143 stran vlastního textu) výrazně překračuje požadavek na minimální rozsah rigorózní práce. Text je vybaven poměrně značným počtem odkazů (celkem 246), přitom jde o odkazy jak na literaturu, tak na relevantní rozhodnutí soudů a Úřadu. Za dostatečný považuji počet použitých pramenů, v němž je 24 monografií, 31 článků, 7 internetových zdrojů, 5 rozsudků Evropského soudního dvora, 24 rozsudků krajského soudu v Brně, 13 rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, 9 rozsudků vrchních soudů v Olomouci a v Praze, 2 nálezy Ústavního soudu a 30 rozhodnutí Úřadu a předsedy Úřadu. Literatura zahrnuje i několik titulů cizojazyčných. Rozsah použitých pramenů a jejich využití v textu práce svědčí o zodpovědném přístupu autorky rigorózní práce ke zkoumání zvoleného tématu.

Autorka tvořivým a kritickým způsobem přistupuje k platné právní úpravě, k literatuře i k rozhodnutím Úřadu a soudů. Práce je prostá popisností. Názory vyjádřené v použitých pramenech autorka využívá k prohloubení svých poznatků a jako podněty pro vlastní zkoumání a zaujetí stanoviska. Jednotlivé myšlenky jsou formulovány srozumitelně a jsou založeny na věcné argumentaci. Stylistická úroveň (včetně užívání odborné terminologie) je

velmi dobrá. V práci se nevyskytují „hluchá místa“, ani pasáže, které by nebyly vzhledem k tématu funkční.

V práci zásadně neshledávám žádné podstatnější věcné nedostatky. Na toto konstatování nemá vliv skutečnost, že některé názory autorky, popř. Úřadu a soudu, s nimiž se autorka ztotožňuje, nemusí být nesporné, resp. mohou mít diskusní povahu. To nelze v žádném případě považovat za nedostatek, spíše naopak. Z dílčích otázek vhodných pro diskusi při ústní obhajobě považuji za účelné uvést následující:

1. Zneužívání podnětu k přezkoumání Úřadem z moci úřední k obcházení povinnosti složit kauci.
2. Tvrzení o významu § 13 až 15 obch. zák. pro Úřad při posuzování jednání uchazeče – právnické osoby jako účastníka správního řízení (str. 41) ve vztahu k § 30 spr. ř.
3. Příslušnost Úřadu pro přezkum soutěže o návrh a zadání veřejné zakázky malého rozsahu (str. 107 – 107).
4. Připuštění použitelnosti ustanovení § 61 odst. 1 spr. ř. v řízeních před Úřadem (str. 63).

Celkově hodnotím posuzovanou rigorózní práci jako na velmi vysoké úrovni zpracovanou složitou problematiku. Autorka přístupem k tématu a důsledným analytickým postupem při zkoumání jednotlivých problémů prokazuje schopnost samostatně a tvořivě pracovat s textem právních předpisů, literaturou i judikaturou. Vhodně je využívá k formulování vlastních názorů, popř. k nim přistupuje kriticky. Osvědčuje hlubokou znalost zkoumané problematiky a jejích širších souvislostí, a to jak z hlediska interpretace, tak i aplikace příslušných zákonných ustanovení. Vzhledem k uvedenému konstatuji, že rigorózní práce Mgr. Kateřiny Krúpové po všech stránkách splňuje požadavky na takovou práci kladené. Je proto způsobilá ústní obhajoby.

V Praze dne 17. 6. 2008

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, ČSc.

oponent